

den. Da en kontor- og personalemæssig sammenlægning af bispe-, stiftsøvrigheds- og stiftskassererkontorerne har betydelige administrative fordele og derfor tilsigtes gradvist gennemført, vil det være forbundet med unødigt vanskelighed af hensyn til tilskudsreglerne at skulle opdele kontorholdsudgifterne imellem bispe- og stiftsøvrighedsfunktionerne på den ene side og stiftskassererfunktionerne på den anden side.

Da bispe- og stiftsøvrighedskontorerne de fleste steder er indrettet i eller i umiddelbar tilknytning til bispegårdene, foreslås også udgifterne til bispegårdenes vedligeholdelse og drift overført til fællesfonden. Den omstændighed, at bispetienden i begyndelsen af forrige århundrede blev overtaget af staten, taler ikke herimod, idet biskoppernes lønning efter forslaget fremdeles skal udredes af statskassen.

Gennem disse forenklinger af tilskudsreglerne opnås tillige mulighed for et væsentligt tilskud til istandsættelse af kirker og kirkernes historiske inventar.

Der har gennem mange år af staten været ydet tilskud til disse formål. Statens forpligtelser har ikke været løvbundet. Det er principielt ønskeligt gennem en lovfæstelse af statstilskuddet at under-

strege statens forpligtelser til at bidrage til vedligeholdelse af kirkerne, som er vor væsentligste bygnings- og kulturværdi, og som indeholder historisk og kunstnerisk meget værdifulde inventargenstande.

For at undgå, at det samlede tilskud på finansloven reduceres fra år til år, således som det er sket gennem de senere år, foreslås et mindstebeløb for tilskuddet fastsat i selve lovteksten.

Økonomiudvalget har (jfr. betænkningen, side 45-46) foreslået skabt hjemmel for, at tilskud til istandsættelse af kirker kan ydes af fællesfonden, og at statens tilskud indskrænkes til at vedrøre kirkernes historiske inventar.

Dette forslag er ikke fulgt, men i praksis tager man ved beregningen af statstilskud hensyn til forskellene i henseende til den ligningsområderne påhvilende vedligeholdelsesbyrde, jfr. betænkningen side 44-45.

Dertil kommer endvidere som nævnt det principielt ønskelige i, at staten vedkender sig sin forpligtelse på dette særlige område.

Med udgangspunkt i finansloven for 1983 ville statens tilskud til folkekirken fordele sig således sammenholdt med den nuværende fordeling på finansloven:

	Udgift ifgl. FL83	Udgift ifgl. lovforslag
Konsulentudgifter	311.900 kr.	-
Udgifter i henhold til Tjenestemandsløvens § 23, jfr. § 44	20.000 kr.	-
(Udgifter i forbindelse med tjenstlige forhør).		
Biskoppers og stiftsøvrigheds lønnings- og kontorholdsudgifter	12.191.900 kr.	3.200.000 kr.
Provsters og domprovsters tjenesterejser og kontorhold	330.000 kr.	-
Tilskud til præsters og provsters lønninger.....	186.000.000 kr.	143.200.000 kr.
Tilskud til præsters og provsters pensioner	62.000.000 kr.	103.333.000 kr.
Tilskud til restaureringer	3.240.000 kr.	14.360.800 kr.
	264.093.800 kr.	264.093.800 kr.
Øvrige udgifter på finansloven, der ikke berøres af lovforslaget:		
Under § 19. Kirkeministeriet	30.828.500 kr.	30.828.500 kr.
Under § 26. Pensionsvæsenet.....	2.300.000 kr.	2.300.000 kr.
	297.222.300 kr.	297.222.300 kr.
Indtægter på finansloven, der ikke berøres af lovforslaget	÷ 626.400 kr.	÷ 626.400 kr.
Statens tilskud i alt	296.595.900 kr.	296.595.900 kr.

Til § 21

Bestemmelsen samler de hidtil gældende bestemmelser om bestyrelsen af folkekirken faste ejendomme i lov om kirkers bestyrelse m.m. § 5 og

i lov om folkekirken lønningsvæsen m.m. §§ 8-10, 12, 13, stk. 1, og 14, stk. 3. Ændringerne i forhold til de nævnte bestemmelser er kun redaktionelle, dog at man ikke har fundet det nødvendigt at op-